

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

16. 10. 2023 - 22. 10. 2023

motto týdne:

„Náš Bůh nám dopřál, že se naše oči rozjasnily.“

PONDĚLÍ 16. 10. sv. Hedviky, řeholnice, sv. Markéty Marie Alacoque, panny Lk 11,29-32; Žl 98,1.2-3ab.3cd-4 Komentář: **Řím 1,1-7**

Pavel představuje nejprve sebe a své poslání a Ježíše. Obracejí se nejen na křesťanskou obec v Římě. I my bychom měli umět s podobnou pokorou a přesvědčivostí přiblížit Krista!

ÚTERÝ 17. 10. památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka Lk 11,37-41; Žl 19,2-3.4-5 Komentář: **Řím 1,16-25** *Odmítnutí pravého Boha má za následek tvorbu zotročujících bůžků i dnes. Nám však chybí odvaha pojmenovat jako „bláznovství“ mnohé z toho, mezi čím musíme žít.*

STŘEDA 18. 10. svátek sv. Lukáše, evangelisty

Lk 10,1-9; Žl 145 (144),10-11.12-12ab.17-18 Komentář: **2 Tim 4,9-17b**

Jediný Lukáš, „milý lékař“, je v těžké chvíli s Pavlem. Ať je nám vzorem stálosti a spolupráce v církvi. Jeho evangelium vděčíme mj. za vyobrazení Mariiny osobnosti a za zprávu o Ježíšově dětství.

ČTVRTEK 19. 10. sv. Pavla od Kříže, kněze

Lk 11,47-54; Žl 130,1-2.3-4.5-6a Komentář: **Řím 3,21-30a**

Ospravedlnění, plynoucí z víry v jediného Boha, je i dnes aktuální si uvědomit: Jeho velkorysost, která zahrnuje všechny, kdo uctívají ne snad „mou představu Boha“, mě má naplnit radostí z Jeho velikosti.

PÁTEK 20. 10. blah. Jakuba Strepa, arcibiskupa OFMConv.

Lk 12,1-7; Žl 32,1-2.5.11 Komentář: **Řím 4,1-8** *Nikoli naše zásluhy, ale víra v Jeho dobrotu a vědomí závislosti na Bohu je to, co mu dělá radost. Mé skutky zbožnosti i modlitby ať jsou odteď prochnuté tímto vědomím!*

SOBOTA 21. 10. bl. Karla Rakouského, císaře

Lk 12,8-12; Žl 105,6-7.8-9.42-43 Komentář: **Řím 4,13.16-18** *Abrahám, otec víry, který se odhodlal dát Pánu to nejcennější, ať je i mým průvodcem v situacích, kdy nemohu pochopit Boží vůli... Tak budu i já Abrahámovým dítětem.*

29. neděle v mezidobí - Cyklus A - 22. 10. 2023

Tato neděle se nazývá misijní. Modlíme se za hlásání evangelia, misionáře, laické pracovníky po celém světě, ale i u nás, v naší zemi. Vedle toho evangelium 29. neděle v mezidobí otevře řadu otázek kolem placení daní, lidí závislých na bohatství a penězích, „čistých a špinavých“ peněz, ale také téma modloslužby.

1. ČTENÍ

Otevíráme Deuteroizaiáše, text z babylonského zajetí (6. stol. př. Kr.), kdy byl Izrael vypleněn a kdy se část obyvatel ocitla v dalekém zajetí. Prorok předpovídá znovuvybudování Jeruzaléma i chrámu. Bůh k tomu použije pohanského perského vládce Kýra (557–529 př. Kr.). Jemu jsou přiřčeny tituly, které později budou vztaženy k mesiáši.

Iz 45,1.4-6

Tak praví Hospodin o svém pomazaném Kýrovi: „Vzal jsem ho za pravou ruku, abych mu podmanil národy, abych odpásal bedra králů, abych před ním otevřel vrata, aby žádná brána nezůstala uzavřena. Pro svého služebníka Jakuba, pro Izraele, svého vyvoleného, zavolal jsem tě jménem, poctil jsem tě, i když jsi mě neznal. Já jsem Hospodin, jiný není, není Bůh mimo mne. Přepásal jsem tě, i když jsi mě neznal, aby se poznalo od východu slunce i od západu, že mimo mne jiný není. Já jsem Hospodin, a nikdo jiný.“

ŽALM 96

Žít v prostředí pohanů neznamena vždy nepřátelské odmítání Pána.

Žalm vyzývá pohany ke chvále Boha. Zkusme se připojit ke chvále národů a s nimi děkovat za svoji záchranu.

Odpověď: Vzdejte Hospodinu slávu a moc!

Zpívejte Hospodinu píseň novou, – zpívejte Hospodinu, všechny země! – Vypravujte mezi pohany o jeho slávě, – mezi všemi národy o jeho divech! Neboť Hospodin je veliký a velmi hodný chvály, – je třeba se ho bát více nežli všech bohů. – Neboť všichni bohové pohanů jsou výmysly, – Hospodin však stvořil nebe. Vzdejte Hospodinu, rodiny národů, – vzdejte Hospodinu slávu a moc, – vzdejte Hospodinu slávu, hodnou jeho jména. – Přineste oběť a vstupte do jeho nádvoří. V posvátném rouchu klaňte se Hospodinu! – Třeste se před ním, všechny země! – Hlásejte mezi pohany: Hospodin kraluje, – národy řídí podle práva.

2. ČTENÍ

List Soluňanům (též zvaný Tesalonickým) je nejstarší novozákonní dokument, snad z roku 51 po Kr. Svatý Pavel v něm oslovuje církev, která prošla pronásledováním ze strany židů i pohanů.

1 Sol 1,1-5b

Pavel, Silván a Timotej soluňské církevní obci, která je ve spojení s Bohem Otcem a s Pánem Ježíšem Kristem. Milost vám a pokoj! Stále děkujeme Bohu za vás za

všechny, když si vás připomínáme ve svých modlitbách. Před naším Bohem a Otcem vzpomínáme bez přestání, jak je vaše víra účinná, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše vytrvalá. Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevem moci, činností Ducha svatého a hlubokým přesvědčením.

EVANGELIUM

Krátce před Ježíšovou smrtí o Velikonocích ho farizeové ostře napadají, ale ani on je nijak nešetří. Placení daně Římu bylo chápáno jako područenství okupaci a otevřený nesouhlas by znamenal vzpouru. Ježíš obrátí hovor zcela jinam.

*Žádný Izraelita plnící **Tóru** (Zákon) nesměl mít u sebe jakékoli zpodobení člověka či zvířete. To se chápalo jako projev modloslužby.*

Mt 22,15-21

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytili za slovo. Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehledíš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?“ Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: „Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz, kterým se platí daň!“ Podali mu denár. Zeptal se jich: „Čí je to obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“

Tu jim řekl: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“

K ZAMYŠLENÍ

Pán Ježíš krátce před svým zatčením vstupuje do řady ostrých a vyhrocených diskusí. Pokoušel se na provokativní otázky, které již měly účelově posloužit k zatčení a odsouzení, odpovídat tak, aby tazatelům otevřel oči. Ne jinak je tomu i v dnešním textu. Výpad týkající se placení daní a vztahu podrobených Izraelitů k Římu otáčí tak, že „svaté“ či „příkladné“ představitele židovství usvědčuje z pokrytectví. Proto si nechá ukázat peníz od nich, neukazuje ho sám, protože nosit obraz nějakého člověka bylo porušením přikázání. A Pán Tóru neporušoval. Tito však ano. A jestliže tito lidé nedodržují Zákon, proč Kristu vyčítají detaily a drobnosti? Možná bychom i sebe samé mohli přistihnout, jak kritizujeme jiné, ale sami sobě v mnoha věcech měříme jiným metrem. Bůh nepřišel vyčítat, ale zachránit svět milosrdenstvím. To je nejen dar, ale také poslání pro všechny, kdo Krista přijali.